

Én e nagy bajomban már csak arra vágyom,
Hogy ne legyek egyedül a haldokló ágyon.
Fogjátok a kezem, mikor jönnek értem,
Mert e pillanattól már előre félem,
Mert, hisz annyi titok zárja le a létet.
S a pokol kínjától úgy retteg a lélek,
Hiszen nincsen ember ki nem követ el vétket.
Tettünknek a súlyát szorozza a végzet.
Földi kínyaiknál nagyobb lesz a félelmünk,
Fogjátok a kezét minden haldoklónak.
Bátorításként hat minden indulónak,
De, ha azt érzi, hogy mellette állnak,
Kisebb lesz a réme az érkező halálnak.

2001